

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0523 van 5 augustus 2014
in de zaak 1213/0431/SA/2/0465

In zake: de nv **JCDECAUX BILLBOARD BELGIUM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LUYCKX
kantoor houdende te Amerikalei 122/bus 14, 2000 Antwerpen
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 februari 2013 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 29 maart 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 10 januari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk van 5 september 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van het plaatsen van een reclamebord.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 8500 Kortrijk, Koning Albertpark 22 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 0220V.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest van 10 september 2013 met nummer S/2013/0214 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Het arrest inzake de schorsingsvordering van 10 september 2013 met nummer S/2013/0214 is aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 25 september 2013.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 30 september 2013 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 22 april 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sylvie DOGGEN die loco advocaat Kris LUYCKX verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 16 mei 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van reclameborden”*.

De aanvraag is eigenlijk een regularisatieaanvraag aangezien de reeds op 7 mei 2003 verleende stedenbouwkundige vergunning slechts een toelating voorzag voor één jaar. Het verlichte reclamebord werd niet verwijderd door de verzoekende partij, die met de voorliggende aanvraag de regularisatie beoogt.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan ‘Kortrijk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaal stedelijk gebied Kortrijk’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2006.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk weigert op 5 september 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

In zitting van 9 juli 2012 keurde de Gemeenteraad de algemene stedenbouwkundige verordening voor de stad Kortrijk goed als te volgen beleidslijn bij de behandeling van stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen. Op voorliggende aanvraag is deze

gemeentelijke verordening van toepassing. Het betreft een publiciteitsdrager van het type reclamebord. Dergelijke borden zijn niet zaakgebonden. Artikel 59 §1 van de verordening stelt dat reclameborden slechts op wachtgevels kunnen worden voorzien. Het betreft hier een vrijstaand reclamebord. Tevens behoort deze locatie tot de zone binnenstad (langsheen de R36 en de zone er binnen) waar het plaatsen van reclameborden volledig uitgesloten is. Aangezien het bord vrijstaand is en geplaatst is langs de R36 is de aanvraag niet in overeenstemming met de verordening. Het gevraagde is niet inpasbaar in de betreffende omgeving en kan bijgevolg niet worden vergund. Het bestaande reclamebord dient onmiddellijk te worden verwijderd.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 11 oktober 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 december 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren en dit op grond van volgende overwegingen:

“...

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag situeert zich in het gewestplan Kortrijk (K.B. van 4 november 1977) gelegen in woongebied. De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaal stedelijk gebied Kortrijk’, goedgekeurd op 20.01.2006 en ligt in zonering ‘art1. Grenslijn regionaalstedelijk gebied Kortrijk in overdruk’.

De algemene stedenbouwkundige verordening, goedgekeurd door de deputatie in zitting van 20 september 2012 en die vanaf 1 januari 2013 van toepassing zal zijn, verbiedt in artikel 59, §5 bepaalde reclameborden in o.m. de binnenstad.

Artikel 59 §5 luidt als volgt: “Er mogen geen reclameborden geplaatst worden in de binnenstad en de dorpskernen, in de landelijke gebieden, op en binnen het gezichtsveld van beschermde monumenten en landschappen, binnen bouwvrije stroken langs de autosnelwegen en op wachtgevels, die afgewerkt zijn als volwaardige zijgevels.”

Raadsman van beroeper merkt terecht op dat in de stedenbouwkundige verordening nergens opgenomen wordt dat reclame enkel op de wachtgevels mag aangebracht worden. Volgens artikel 59 §1 mag per wachtgevel slechts 1 reclamebord worden voorzien. In de verordening is worden vrijstaande reclameborden niet verboden.

Uit het plan bij de verordening hetwelk op perceel niveau is getekend blijkt dat de aanvraag grenst aan de ‘zone voor binnenstad’, het aanpalend hoekperceel (richting R36) bevindt zich in de zone binnenstad. Het ontwerp is niet strijdig met de verordening.

...

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het reclamebord is goed zichtbaar vanop de Groeningebrug die beide delen van het Koning Albertpark verbindt en ontsluiting biedt op de binnenstad. Het Koning Albertpark wordt als het ware aan één zijde omsloten door een gevelwand. Enkel het perceel van de aanvraag is onbebouwd.

Het reclamepaneel heeft geen verband met een in de onmiddellijke omgeving uitgevoerde activiteit. Het plaatsen van een reclamebord op het midden van een onbebouwd perceel versterkt het rommelig straatbeeld en tast het woon- en leefklimaat aan. Een reclamebord is op dergelijke locatie visueel storend. Het college van burgemeester en schepenen merkte dan ook terecht op dat het gevraagde niet inpasbaar is in de omgeving.

Zoals het college van burgemeester en schepenen terecht opmerkt is het gebruik en inrichting van deze voortuinzone voor commerciële doeleinden onaanvaardbaar (het uitstallen van tweedehandsvoertuigen).

In voormelde stedelijke verordening wordt in artikel 41 inzake voortuinen gestreefd om deze zoveel mogelijk groen te houden en maximum 1/3 van de oppervlakte te verharderen.

De aanvraag is dan ook strijdig met de goede ruimtelijke ordening.

...

Na de hoorzitting van 12 december 2012 beslist de verwerende partij op 10 januari 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

In tegenstelling tot wat in het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar wordt gesteld zal de herziening van de algemene stedenbouwkundige verordening (goedgekeurd deputatie dd. 20/09/2012) niet vanaf 01/01/2013 van toepassing zijn maar slechts op een later tijdstip. Om die reden dient de aanvraag dan ook te worden getoetst aan de op dit ogenblik nog steeds geldende stedenbouwkundige verordening betreffende reclameborden dd. 9 oktober 1992.

Krachtens artikel 12 van deze verordening kunnen vrijstaande reclameborden van blijvende aard worden aangebracht voor zover wordt voldaan aan een aantal voorwaarden (a tem l). De aanvraag voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Volledigheidshalve kan de aanvraag toch ook worden getoetst aan de vernieuwde algemene stedenbouwkundige verordening, goedgekeurd door de deputatie dd. 20 september 2012. Inzake het plaatsen van reclameborden in o.m. de binnenstad stelt artikel 59, §5 van de verordening het volgende:

“Er mogen geen reclameborden geplaatst worden in de binnenstad en de dorpskernen, in de landelijke gebieden, op en binnen het gezichtsveld van beschermde monumenten en landschappen, binnen bouwvrije stroken langs de autosnelwegen en op wachtgevels, die afgewerkt zijn als volwaardige zijgevels.”

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar merkt in het verslag op dat volgens het plan dat bij de verordening is gevoegd en op perceelsniveau is getekend, enkel het aanpalend hoekperceel en dus niet de bouwplaats gelegen is in de “zone voor binnenstad”. Dit wordt ook op de hoorzitting bevestigd door de afgevaardigde van de gemeente. Daarenboven blijkt uit de bewoordingen van artikel 59, §1 enkel dat per wachtgevel slechts 1 reclamebord mag worden voorzien. Het plaatsen van vrijstaande reclameborden zoals in deze wordt aangevraagd is dus niet verboden. Op de hoorzitting stelt de afgevaardigde van de gemeente dat het de bedoeling was om enkel reclame toe te laten op wachtgevels maar dit bij de redactie van de verordening blijkt te zijn misgelopen. Een herziening zal eventueel worden doorgevoerd.

De deputatie stelt vast dat de aanvraag verenigbaar is met de bepalingen van de stedenbouwkundige verordening betreffende reclameborden dd. 9 oktober 1992, zoals

deze op heden van toepassing is én ook verenigbaar is met de dd. 20 september 2012 goedgekeurde herziening van deze verordening die evenwel nog niet in werking is getreden.

Tijdens de hoorzitting deelde de afgevaardigde van de gemeente mee dat de aanvraag tevens gelegen is binnen een straal van 50m van een definitief beschermd monument namelijk het "Leiegedenkteken met Luikse gedenksteen" (MB 26 maart 2010). Noch tijdens de behandeling van de aanvraag in eerste aanleg noch in het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar werd dit opgemerkt. In toepassing van artikel 1, 1°, f) van het besluit van de Vlaamse Regering dd. 5 juni 2009 is het advies van Onroerend Erfgoed vereis. Dit advies ontbreekt evenwel. Omdat deze tekortkoming pas werd vastgesteld op de hoorzitting dd. 12/12/2012 en het inwinnen van dergelijk advies 30 dagen beslaat, werd er geen adviesverzoek verstuurd gelet op de bindende beslissingstermijn waardoor de deputatie gebonden is.

...

Op de hoorzitting verklaart de raadsman van de aanvrager dat zij niet verantwoordelijk is voor het stallen van wagens in de voortuinzone. Los van deze vaststelling stelt de deputatie vast dat het reclamebord wordt voorzien op een goed zichtbare plaats en dit visueel erg storend is. De vaststelling dat het bord zich op beperkte afstand bevindt van een beschermd monument versterkt dit storend karakter. Onder toevoeging van deze opmerking treedt de deputatie bovenstaande beoordeling van de aanvraag op het vlak van haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dan ook volledig om de daarin vermelde redenen bij en maakt zij deze tot de hare.

Conclusie

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het regulariseren van een verlicht reclamebord; dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming woongebied en voldoet aan de stedenbouwkundige verordening betreffende reclameborden dd. 9 oktober 1992 zoals deze op heden van toepassing is; dat de bouwplaats gelegen is binnen een afstand van 50m tot een beschermd monument en het advies van Onroerend Erfgoed diende te worden ingewonnen; dat het plaatsen van een reclamebord op het midden van een onbebouwd perceel het rommelig straatbeeld versterkt en het woon- en leefklimaat aantast; dat een reclamebord op dergelijk goed zichtbare locatie visueel storend is; dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 15 januari 2013.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 28 februari 2013, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang. De verzoekende partij legt tevens een rechtsgeldige beslissing om in rechte te treden voor.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat het weigeringsmotief van de verwerende partij strijdig is met de realiteit omdat het reclamebord weinig zichtbaar is, omdat het evenwijdig met de rijrichting geplaatst is. Voorts stelt zij dat voorbijrijdende bestuurders het reclamebord nauwelijks zullen opmerken.

Ook stelt de verzoekende partij dat men zich de situatie dient te visualiseren zonder de aanwezigheid van de reclamadrager: het braakliggende terrein zou dan onbenut achterblijven. Zij meent dat een openbaar onderzoek uitsluitel zou kunnen verleend hebben omtrent de vraag of het reclamebord al dan niet visueel storend zou zijn.

De verzoekende partij meent voorts dat de aanvraag verenigbaar is met de bepalingen van de stedenbouwkundige verordening van 9 oktober 1992 en met de bepalingen van de herziening van deze verordening, goedgekeurd op 9 juli 2012 maar nog niet in werking getreden. Zij merkt tevens op dat dit standpunt werd bevestigd door de verwerende partij.

Er werd tot slot volgens de verzoekende partij slechts voor het eerst tijdens de hoorzitting bij de verwerende partij opgeworpen dat het reclamebord gelegen is binnen een straal van 50 meter van een beschermd monument. De verzoekende partij wijst er op dat er geen advies werd ingewonnen van Onroerend Erfgoed. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij daarom niet zomaar kon oordelen dat het reclamebord zich op beperkte afstand bevindt van een beschermd monument. Bovendien wijst de verzoekende partij op het feit dat het monument zich loodrecht op de reclamadrager bevindt zodat beide constructies zich nooit tegelijkertijd in iemands gezichtsveld zouden kunnen bevinden.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de schending van de betrokken beginselen van behoorlijk bestuur op geen enkele wijze nader wordt toegelicht.

Met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij niet aantoont dat er sprake is van een ongelijke behandeling van zowel in rechte als in feite vergelijkbare gevallen zonder dat hiervoor een objectieve verantwoording bestaat. De verwerende partij stelt ook dat over het rechtszekerheidsbeginsel de verzoekende partij niet

aantoont dat de verwerende partij een vaste beleidslijn aanhoudt of onrechtmatige verwachtingen creëert wat de regularisatie van reclamepanelen betreft.

Ook kan de verzoekende partij volgens de verwerende partij geen schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoeren omdat het een regularisatievergunning betreft en de verzoekende partij lijkt uit te gaan van een “recht” op een regularisatievergunning.

De verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift zonder meer aanstuurt op een heroverweging van de verenigbaarheid van de aanvraag op het vlak van de goede ruimtelijke ordening, waar de Raad niet kan op ingaan.

Tot slot verwijst de verwerende partij naar de motivering in de bestreden beslissing die volgens haar afdoende is en stelt dat een reclamebord in een voor het overige volledig gesloten gevelwand visueel storend is en rommelig overkomt. Ook de nabijheid van het beschermd monument is voor de verwerende partij een verzwarend element. De verwerende partij stelt dat zij niet kan verweten worden geen openbaar onderzoek te hebben verricht omdat daar geen wettelijke verplichting toe is.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO voorziet dat de Raad de bestreden vergunningsbeslissing vernietigt wanneer deze beslissing onregelmatig is. Een beslissing is onregelmatig wanneer deze in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker worden geschonden.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift middelen dient te ontwikkelen waarbij op duidelijke wijze een ‘onregelmatigheid’ wordt aangeduid en wordt aangewezen op welke wijze de bestreden beslissing door deze ‘onregelmatigheid’ wordt aangetast.

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de wijze waarop volgens de verzoekende partij het gelijkheids-, evenredigheids- en rechtszekerheidsbeginsel geschonden zijn. De uiteenzetting van de verzoekende partij handelt louter over het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, wat als onderdeel van het materieel motiveringsbeginsel dient begrepen te worden.

Het middel is onontvankelijk voor zover de schending wordt ingeroepen van het gelijkheids-, evenredigheids- en rechtszekerheidsbeginsel.

2.

De aanvraag van de verzoekende partij heeft betrekking op het regulariseren van een verlicht reclamebord. Het reclamebord is 4,95m op 3,8m en bevindt zich op 1,3m van het maaiveld. Het reclamebord bevindt zich op de voorste perceelsgrens, tegen een bestaande schutting.

Partijen betwisten niet dat het aangevraagde gelegen is in woongebied.

Nu het aangevraagde niet is gelegen in een gebied waarvoor een bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling bestaat, behoort het tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan om te onderzoeken of het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

De overheid dient de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen aan de hand van de aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO. Zij dient daarbij rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand, maar zij kan ook rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Artikel 4.7.21, §1 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid dient te onderzoeken. Dit houdt in dat de deputatie de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering vavat in de beslissing van het college, of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert ook niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

De formele en materiële motiveringsverplichting in hoofde van de verwerende partij houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij bovendien over een discretionaire bevoegdheid.

In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

3.

De ‘in de omgeving bestaande toestand’ is de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

De aanvraag wordt geweigerd omwille van het feit dat *“het reclamebord wordt voorzien op een goed zichtbare plaats en dit visueel erg storend is”, dat “het plaatsen van een reclamebord op het midden van een onbebouwd perceel het rommelig straatbeeld versterkt en het woon-en leefklimaat aantast”, en dat het feit dat het bord “zich op een beperkte afstand van een beschermd monument (bevindt) (...) dit storend karakter (versterkt)”.*

4.

De verzoekende partij toont niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot het visueel storend element kennelijk onredelijk of onjuist is. De verzoekende partij lijkt enkel een eigen visie op de zichtbaarheid van het reclamebord weer te geven. De Raad is echter niet bevoegd om zich voor de ruimtelijke beoordeling van de aanvraag in de plaats te

stellen van de verwerende partij. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening behoort immers tot de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij.

Ook de bemerking dat het bord evenwijdig is geplaatst aan de rijrichting zodat de passerende bestuurders het bord nauwelijks zullen opmerken, kan de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van de bestreden beslissing niet aantonen. Deze opmerking doet immers geen afbreuk aan de beoordeling van de verwerende partij dat het bord geplaatst is op een “goed zichtbare plaats” en dat het plaatsen van een reclamebord op het midden van een onbebouwd perceel het rommelige straatbeeld versterkt.

De kritiek van de verzoekende partij dat dan maar een openbaar onderzoek had moeten georganiseerd worden om te weten of het reclamebord werkelijk als visueel storend kan worden aangemerkt, kan niet worden aangenomen omdat de verzoekende partij niet aantoont dat er een decretale verplichting bestaat om voor deze aanvraag een openbaar onderzoek te moeten organiseren. De verwerende partij beoordeelt op discretionaire wijze de goede ruimtelijke ordening, ook wat betreft het al dan niet visueel storend karakter.

Het loutere feit dat de aanvraag conform de stedenbouwkundige verordening zou zijn, doet niets af aan de beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij om een aanvraag toch te weigeren indien zij meent dat deze strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

5.

Het wordt ook niet betwist dat er zich een beschermd monument bevindt op beperkte afstand van de plaats van aanvraag.

De verzoekende partij levert kritiek op het feit dat dit slechts voor de eerste maal werd opgeworpen door de stad Kortrijk tijdens de hoorzitting bij de verwerende partij en dat er geen advies is ingewonnen bij het Agentschap Onroerend Erfgoed.

De verwerende partij stelt dat zij geen advies heeft ingewonnen *“omdat deze tekortkoming pas werd vastgesteld op de hoorzitting van 12 december 2012 en het inwinnen van een dergelijk advies 30 dagen beslaat”*.

Ondertussen blijkt door de wijziging van 12 juli 2013 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, dat het Agentschap Onroerend Erfgoed geen advies meer dient te verlenen voor aanvragen binnen het gezichtsveld, beperkt tot uiterlijk een straal van 50 meter, van een voorlopig of definitief beschermd monument.

De verzoekende partij heeft dan ook geen belang bij het aanvoeren van de door haar aangeklaagde onregelmatigheid betreffende het ontbreken van het advies van Onroerend Erfgoed, omdat het vernietigingsmotief op grond van de aangeklaagde onregelmatigheid enkel zou noodzaken tot de vaststelling dat er geen advies meer dient te worden gevraagd aan het Agentschap Onroerend Erfgoed. Een loutere vernietiging voor dergelijke formeel gebrek levert de verzoekende partij immers geen enkel nuttig voordeel op. Het middel is dan ook onontvankelijk voor zover wordt ingeroepen dat er geen advies werd ingeroepen bij het Agentschap Onroerend Erfgoed.

6.

De verzoekende partij toont ook niet aan dat de vaststelling van de verwerende partij dat het bord, omdat het zich op beperkte afstand bevindt van het beschermd monument het storend karakter “versterkt”, een kennelijk onredelijke of onjuiste motivering is.

Het beschermd monument maakt nu eenmaal deel uit van de in de omgeving bestaande toestand en behoort dan ook tot de relevant bij de aanvraag te betrekken kenmerken van de omgeving. Op grond van artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO moeten de relevante aandachtspunten en criteria in functie van de in de omgeving bestaande toestand onderzocht worden.

Deze mogelijke relevante aandachtspunten en criteria zijn de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

Het als storend aanmerken van een reclamebord op beperkte afstand van een beschermd monument kan als relevant aandachtspunt weerhouden worden.

Het loutere feit dat het monument zich “loodrecht” zou bevinden op het aangevraagde reclamepaneel kan niet doen besluiten tot de vaststelling dat de verwerende partij de aanvraag kennelijk onredelijk of onjuist heeft beoordeeld, aangezien niet betwist wordt dat het reclamebord zich op beperkte afstand bevindt van het beschermd monument.

Het enig middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Katrien WILLEMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien WILLEMS

Hilde LIEVENS